

РЕШЕНИЕ

№ 10964

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13212** по описа за **2025** година докладвано от съдия Спас Спасов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на заместник-кмет на Столична община по направление „Транспорт и градска мобилност“, чрез процесуален представител, против решение № 4062/10.11.2025 г., постановено по а.н.д. № 3972/2025 г. на Софийски районен съд, с което е отменено издадено от АНО НП № СО-ОД-Ю-24-25КС-913/07.02.2025 г. С издаденото НП, на основание чл. 154б, ал. 2, вр. чл. 137, ал. 2 от Наредба за организацията и движението на територията на Столична община (НОДТСО) на „Костадинов 4“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от Наредбата.

В касационната жалба се твърди, че сроковете по чл. 34 от ЗАНН не са давностни тъй като производството се прекратявало не поради погасяване на отговорността, а поради неспазване на визирания от закона процесуален срок. Твърди, че срокът по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН тече не от издаването на АУАН, а от момента на връчването му. Иска се отмяна на решението и отмяна на НП.

Ответникът – „Костадинов 4“ ЕООД, в писмен отговор и в с.з. чрез процесуален представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Оспорва тезата, че сроковете по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН не са давностни и се позовава на тълкувателната практика. Сочи, че фактическите действия, предприети по предявяване и връчването на АУАН, не били надлежни, нито извършени чрез разписания от закона ред. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIV касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима.

Установено е от фактическа страна, въз основа на извършена проверка на 03.06.2024 г. от Столичния инспекторат, че дружеството „Костадинов 4“ ЕООД е осъществило административно нарушение като е извършвало СМР на жилищна сграда в район „Л.“, [улица] без изградено устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта, които резултати били обективирани в констативен протокол и снимков материал.

На 14.06.2024 г. до управителя на дружеството била изпратена покана за явяване за съставяне на АУАН, но пратката се върнала към подателя с отбелязване, че адресатът е преместен на друг адрес. Актосъставителят е издал АУАН-а на 24.07.2024 г. за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО в отсъствие на нарушителя на осн. чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, като препис бил редовно връчен на 21.08.2024 г. Въз основа на констатиращия акт било издадено НП на 07.02.2025 г.

От правна страна съдът е изложил, че извършването на нарушението било безспорно установено, но НП е било издадено извън законоустановения срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, без да е налице хипотезата на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН с което изкуствено е бил удължен срокът за издаване на финализиращия санкционното производство акт

Решението е правилно.

Съобр. чл. 34, ал. 3 от ЗАНН образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта.

АУАН е съставен на 24.07.2024 г., а НП – на 07.02.2025 г. след изтичане на шестмесечния срок.

С Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС се прие, че спрямо давностните срокове по чл. 34 ЗАНН приложение намират и правилата за спиране и прекъсване на давността по смисъла на чл. 81 от НК.

Съгласно чл. 81, ал. 2 от Наказателния кодекс (НК), давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.

Във връзка с посоченото в доктрината и съдебната практика е формирано становище, че давността не се прекъсва от извършените действия по реда на чл. 52, ал. 4 ЗАНН; от действията по събиране на доказателства на досъдебна и съдебна фаза; от действия по призоваване на привлеченото към отговорност лице; от действия по връчване на относимите в съответното производство книжа – обвинителен акт, АУАН, НП и т. н. В този смисъл са Тълкувателно решение № 28 от 02.03.1959 г. по н. д. № 19/59 г., ОСНК на ВС, Решение № 46 от 01.04.1985 г. по н. д. № 16 / 85 г., I – во н. о. на ВС, Решение № 305 от 17.05.2002 г., I – во н. о. на ВКС.

В съдебната практика е формирано становище, че сроковете по чл. 34 ЗАНН се считат за прекъснати с образуване на наказателно производство за същото деяние и не текат, докато наказателното производство е висящо. (в този смисъл Тълкувателно решение № 112 от 16.12.1982 г. по н. д. № 96 / 82 ОСНК на ВС).

Настоящият състав намира за правилни изводите на въззивния съд, че НП е издадено извън срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН, както и че в процесния случай не е било налице основание за разширително тълкуване на разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН със своего рода доводи за

спиране на санкционното производство по реда на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН. Предпоставките за спиране на административнонаказателното производство на основание чл. 43, ал. 6 от ЗАНН са три: 1. АУАН да е съставен в отсъствието на нарушителя, 2. да е извършено щателно издирване на последния и 3. той да не е намерен. Касационната инстанция споделя мотивите на СРС за липса на доказаност на втората предпоставка – "щателно издирване", както и безспорното обстоятелство, че нарушителят впоследствие е открит. В тази връзка следва да бъде съобразено, че законът не съдържа легална дефиниция на понятието "щателно издирване". По аргумент на чл. 84 от ЗАНН следва да се има предвид приложимото тълкуване, дадено от В. съд, а впоследствие и от ВКС в редица решения във връзка с чл. 269, ал. 3, т. 2 от НПК (чл. 268, ал. 3, т. 2 от НПК -отм.), според което: "щателното издирване" представлява издирвателна дейност, съставена от целенасочени, последователни, систематични и активни действия, насочени към установяване точното местонахождение на издирваното лице по всички допустими от закона и фактически възможни начини, както и че тази активност следва да се осъществява продължителен период от време, каквато хипотеза в случая липсва.

Решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

В полза на ответника следва да се присъдят сторените разноски за адвокатско възнаграждение, доказани с договор за правна защита и съдействие, касов бон и фактура – 1 349, 81 евро, спрямо които липсва възражение за тяхната прекомерност.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4062/10.11.2025 г., постановено по а.н.д. № 3972/2025 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Костадинов 4“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата 1 349, 81 евро разноски по делото

Решението е окончателно.